

[Bendix.]

den, og det er dette, Europa står over for, og så er det spørgsmålet, om det er en særlig viis europæisk politik at sige, at det vil vi prøve på at bryde ned ved at undlade at give vort besyv med ud fra en så stærk position som overhovedet muligt.

Jeg må oprigtig talt sige, at når hr. Koch så anfører, at Norden skal optræde som mægler, så ved jeg egentlig ikke rigtig — og vi taler jo meget her om hypoteser — om det ikke ville være rart her at have noget at hænge sin hat på. I hvilken udstrækning har det været muligt for Norden at optræde som mægler indtil nu? Og der har da været nok af konflikter i verden.

Moses Olsen: Som det er bekendt her i salen, fik de grønlandske særønsker medhold nede i Bruxelles. Når jeg nu i korthed skal kommentere de opnåede resultater for Grønlands vedkommende, vil jeg indledningsvis understrege, at den kritiske holdning, der kommer til udtryk i mit indlæg, slet ikke skyldes, at de danske forhandlere, som har forhandlet på Grønlands vegne, ikke har gjort deres bedste. Tværtimod har de opnået nøjagtig, hvad der blev bedt om. Hvis Grønland skal melde sig ind i EF, vil det selvsagt ikke være for sjovs skyld, for når man ansøger om medlemskab i en union, er det vel i forhåbningen om, at man opnår visse fordele. Derfor vil jeg gøre det på den måde, at jeg spørger: hvad er det, der bliver bedre for os i Grønland, hvis Grønland kommer ind i EF? Og dette spørgsmål vil jeg forsøge i al korthed at besvare på baggrund af de opnåede resultater for Grønland.

I tilfælde af Grønlands medlemskab har vi fået sikret, at de gældende støtteordninger fra staten fortsætter som hidtil. Forenklet sagt sker der altså ikke nogen ændring på dette område. Det andet resultat er bevarelsen af næringslovsbestemmelserne om 6 måneders bopælspligt forud for erhvervelse af næringsbrev og eventuel etablering som privat næringsdrivende. Denne ordning har jeg altid personlig været utilfreds med, fordi den ikke har virket efter hensigten. Også landsrådet er blevet utilfreds med ordningen og har, så vidt mig bekendt, nedsat et udvalg, der har til opgave at gennemgå problematikken omkring dette spørgsmål. Ifølge

traktaterne er der ikke skabt synlig garanti for forbedringsmuligheder på dette område. Kort sagt er resultatet på dette punkt en bevarelse af en ordening, som tiden er løbet fra. Det kan jeg ikke karakterisere som en forbedring i forhold til de eksisterende forhold.

Det sidste og vigtigste problem vedrører fiskeriet, som indtil nu har været vort eneste eksistensgrundlag. Her har vi fået lov til at bevare 12 sømiles fiskerigrænsen indtil videre. Her må man erindre, at den erklærede målsætning for EF's fælles fiskeripolitik er frit og fremfor alt ikke-diskriminerende fiskeri ved medlemslandenes kyster. De bedste fiskepladser ligger jo ved Grønland uden for 12 sømiles grænsen, og de nuværende EF-lande og ansøgerlandene tæller nationer, som vil være interesseret i at få del i fiskerilandenes fiskerigdomme, bl. a. som følge af mangel på kyster med rimelige fiskerimuligheder.

Man kan så sige, at Grønlands særrettigheder på dette punkt kan forlænges efter de 10 år, så længe de sociale og økonomiske forhold ikke er afgørende ændret. Dette giver naturligvis nogenlunde sikkerhed på kortere sigt. Men der er andre ting, som vi må tage i betragtning på dette område. Således er hr. Gaston Thorn blevet citeret for udtalelser, som indeholder en passus, der siger, at eventuelle forlængelser af undtagelsesordningerne på fiskeriområdet kan ansøgerlandene ikke øve indflydelse på.

Sidst, men ikke mindst, har det grønlandske landsråd for nylig enstemmigt truffet en principbeslutning, som kræver 50 sømiles fiskerigrænse ved Grønland. Dette sidste må jeg fortolke derhen, at landsrådet på samme måde som jeg i dag finder 12 sømiles grænsen utilstrækkelig. Vi har med andre ord heller ikke en mulighed for at betegne fiskeriresultatet som noget, der borger for forbedringer i fremtiden i forhold til det, vi ved i dag.

Jeg erkender, at den utilfredshed, jeg nu har udtrykt, nok kommer lidt sent for dagen, men det skyldes, at de personskifter, der er sket inden for Grønlandspolitikken inden for det sidste år, er kommet så sent, at der ligesom ikke har været tid til at revidere de betingelser, som man i sin tid stillede fra andre ansvarlige personers side. Men jeg kan altså på de betingelser, der er